

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

8. Votum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

Viridicium.

1 Viridicium non impedit matrimonium,
lib. 7. disp. 16. nu. 6.

Votum.

1 Votum de cōtrahendo, nisi matrimoniū sit in præcepto, vel causa pia, non obligat, nec valet. Item votum religionem profitendi ante consummationem, excepto voto Beatae Mariæ ob peculiarem rationem. Item non valet votum sub conditione, nisi Deus aliter disposuerit. Item votum de actibus virtutis, qui priuant maius bonum. Est tamen validum votū nō ludendi quoad ludū causa recreationis honestæ; & de contrahendo propter instantes tentationes carnis, & assiduas. Item de contrahendo cum cōcubina, à qua difficillimè recedere potest. Item votum concludens aliquod bonum, quod potest esse ipsius materia, licet perfectiora bona excludat. Nota quòd, vt aliquid fiat ob causam piam, duo requiruntur, nempe, vt concurrat pietas in persona, & fiat causa pietatis, *lib. 1. tota disp. 4.*

2 Votum religionis impletur per ingressum bona fide, licet postea exeat iusta causa, *lib. 1. disp. 34. nu. 17.*

3 Votum de re illicita non obligat, ea possibili, vel licita facta, *lib. 1. disp. 50. nu. 60.*

4 Castitas, paupertas, & obediētia sunt annexa essentialiter statui religioso; & desiderantur essentialiter, vt hæc tria confirmantur aliquo voto, & fiant in religione approbata pro
tali

tali à Sede Apostolica Nec satis est, vt modus viuendi approbatus sit, nisi tanquam vera religio approbetur, *lib. 7. disp. 25. à nu. 1. vsque ad 10.*

5 Traditio alia perfectissima, & solēnis, quæ tradentem semetipsum priuat totalis corporis dominio, & reddit inhabilē ad transferendum dominiū sui in aliū, vt in voto solēni. Alia non solēnis, quæ reddit personā subiectā ei, cui traditur, sed nō priuat tradentem omnino dominio, & incapacē reddit, quin validē, peccando tamē, transmittat suū dominium in alium, vt in voto simplici, *lib. 7. disp. 25. nu. II.*

6 Essentia voti solemnns consistit in traditione ipsius vouentis, & acceptatione Dei, nō immediatē, sed per ministros ab Ecclesia ad id destinatos. Quæ essentia est de iure naturali, & diuino, & circumstantiis, & cōditiones, sub quibus acceptatur, sunt de iure ecclesiastico, *lib. 7. disp. 25. nu. 14. & 16.*

7 In voto simplici, quo res de præsentī offeritur Deo, nō inuenitur traditio, sed nuda promissio, dēptis votis Societatis Iesu. Itē votum simplex non est ex natura ipsa rei tāti vinculi, quanti solēne. Itē votū simplex differt specie à solēni, *lib. 7. disp. 25. à nu. 17. vsque ad 20.*

8 Votū castitatis in religione approbata in manu illius prælati emissum nō promissis paupertate, & obedientia, non est solēne, & per illud non dirimitur matrim. subsequens. Idem dicendum de promissione trium votorum facta in religione approbata, & acceptata per

superiorem illius, nō obligando se illi religioni, sed religioni in cōmuni, *l. 7. d. 25. n. 21. & 22.*

9 Votum solemne in religione approbata emissum dirimit matrimonium iure naturali, & diuino, *lib. 7. tota disp. 26.*

10 Votum simplex; excepto voto Societatis Jesu post biennium emissio, impedit matrimonium, non tamen dirimit. Idem dicendum de voto ingrediendi religionem, assumendi ordines sacros, non ineundi coniugium, & de iuramento de his, vel de castitate seruanda facto, licet sint conditionata, ante euentum conditionis, *lib. 7. disp. 11. à nu. 1. vsque ad 8.*

11 Astrictus votis dictis numero precedenti, non potest matrimonium absque dispensatione inire, quamuis vehementissimis carnis stimulis vrgeatur, experrulque sit passim se succumbere, nec vires ad resistendum sentiat, siue votum antecesserit difficultatem se continendi, siue subsequutum sit, *l. 7. d. 11. n. 9.*

12 Votum castitatis simplex non dirimit matrimonium, etiamsi vterque sit ligatus eo voto. Tamen sciens contrahens cum habente illud, peccat mortaliter, & interrogans vtrum valeat matrimonium cum voto simplici castitatis, prudenter est eludendus. Nulla tamē est culpa scandali, seu occasionis peccandi datæ veritatem respondere, dicendo peccati mortal. ac matrimonium esse validum; & non respondendo prudenter, peccabit venialiter, nisi detur malitia in respondente, *lib. 7. d. 11. à n. 10. vsque ad 13.*

13 Vo-

13. Votū castitatis emissū post matrim. ratū, & nō consummatū animo ingrediendi religionē, nō obligat ad ingrediendū, *l. 8. d. 11. n. 4.*

14. Votum castitatis ante matrimonium factum, non impedit debiti redditionem, postquam iam semel est consummatum matrimonium, *lib. 9. disp. 33. nu. 1.*

15. Habens votum castitatis tenetur reddere, licet alter mortaliter deliquerit iniens cum ipso matrimonium. Non potest tamen petere sub culpa lethali. Idem dicendum, si vterque erat astrictus voto ante matrimonium. Et licet alter sic voto astrictus fornicetur, non erit licitum alteri simili castitatis voto ligato petere debitum, *l. 9. d. 33. à n. 2. vsque ad 9.*

16. Ligatus voto seruandę virginitatis cum animo solum se obligandi ad abstinendū à solo primo actu venereo, tunc si iam semel non abstinuit, potest tunc matrimonium inire, eoque vti. Si verò, nō amisit virginitatem, abstinitque à primo actu, nequit matrimoniū cōtrahere. Et si cōtrahat, nequebit prima vice petere perinde, ac si vouisset castitatem. Si tamē nulla fuit specialis intentio, sed absolutē virginitas promissa sit, iudicandum est omnino sicut de voto castitatis, *l. 9. d. 33. n. 7.*

17. Votū castitatis nō extinguitur per subsequens matrimoniū, & triplex est eius effectus. 1. Si coniux ille vouens cū alia fornicetur, reus erit vltra adulterium sacrilegę violationis voti. 2. Tenetur abstinere sub mortali à debiti

T 3

peti-

petitione. 3. Altero defuncto coniuge, tenetur omnino castitatem seruare, *lib. 9. disp. 33. n. 11.*

18 Habens votum castitatis non peccat consummans matrim. reddēdo debitum, licet voueat post matrimonium ratum. Nec tenetur ingredi religionem, *lib. 9. disp. 34. nu. 3. & 4.*

19 Votum simplex castitatis emissum post consummatum matrim. ab altero cōiuge absque alterius licētia, est validum, & obligat ad non petendum debitum; est tamen nullum quoad non reddendum debitum, & nō solum obligat ad non petendum, sed etiam ad non ineundum aliud matrim. Item obligat ad abstinendum à quouis actu venereo extra matrim. *lib. 9. disp. 35. à nu. 25. vsque ad 31.*

20 Votum emissum à coniuge animo reddendi debiti, abstinendi autem à petitione, est licitum secundum se, tamen illicitum attentis circumstantijs periculi vouentis, & oneris alterius coniugis. Non excedit tamen culpā venialem, & nulla erit cessantibus circumstantijs, *lib. 9. disp. 35. à nu. 36. vsque ad 38.*

21 Astrictus voto religionis peccat mortaliter matrimonium prima vice consummādo, siue petendo, siue reddendo, tamē consummato illo licitum est petere, & reddere: & defuncto altero coniuge, tenetur illam ingredi. Idē dic. existente iusta causa diuortij, *li. 9. disp. 33. à nu. 14. vsque ad 17.*

22 Induens habitum monachalem animo perseuerandi in religione, si postea voluntate

muta-

mutata matrim. in eam, potest petere, & reddere debitum, *lib. 9. disp. 33. nu. 18. & 19.*

23. Votum simplex religionis emissum post matrimonium ratum absque alterius licentia, est irritum, si fuit emissum animo tunc implendi, secus si emittatur pro tempore soluti matrimonii, vel si alter coniux iustam causam diuortij præbuerit. Si verò post consummatum matrimonium emittat alter coniux absque alterius licentia votum religionis absolute, & simpliciter, non præfiniendo tempus in sua intentione, valebit, obligabitque pro tempore soluti matrimonii, *lib. 9. disp. 35. à nu. 10. vsque ad 13.* Idem dicendum est de voto suscipiendi Ordinis sacri emissum post matrimonium consummatum, *ib. nu. 15.*

24. Si vir post matrimonium ratum emisserit votum Ordinis suscipiendi, si fuit animo ingrediendi religionem ante consummationem matrimonij, est validum, *lib. 9. disp. 35. nu. 14.*

25. Votum non ineundi matrimonium emissum à coniuge absque alterius licentia, est validum, *lib. 9. disp. 35. n. 16.* Et semper est licitum, *ibid. nu. 34.*

26. Votum sacri Ordinis suscipiendi emissum post matrimonium absque alterius coniugis licentia pro tunc impedendum, est illicitum, & lethale, nisi fiat ante matrimonij consummationem animo profitendi. Si tamen absolute fiat, vacat culpa, *lib. 9. disp. 35. nu. 33.*

27. Matrimonium iniens contra votum abstinendi ab illo, semel eo consummato, potest petere, & reddere. Peccat tamè consummando

prima vice, & altero coniuge mortuo, tenetur ab alijs nuptijs abstinere, *l. 9. d. 33. n. 21. 22. & 23.*

28 Votum non petendi debitum factum post matrimonium absq; alterius coniugis licentia, obligat sub mortali abstinere à petitione debiti, nō verò à redditione, *l. 9. d. 36. n. 21. & 22.*

29 Votum castitatis emissum de licentia alterius coniugis, non priuat concedentem licentiam iure petendi, & alter tenetur reddere ei, licet cōcedens licentiam adulterium committat, vel sit in priori illo bimestri ante consummationem matrimonij, *lib. 9. disp. 35. à nu. 1. vsque ad 6.*

30 Coniux, de cuius licentia alter emisit votum omnimodæ castitatis, v. g. ad non petendum, & non reddendū, potest, prius irritando votum, siue peccarit, quia absque causa, siue nō peccarit, licitè petere debitū; & alter vouēs tenetur ei reddere. Si verò non prius irritet, at memor voti de licentia sua emissi, aut de illa admonitus ab altero adhuc perat debitū, censetur irritatio voti pro illa vice, & ita peccabit petens; quatenus irritat, si non sit iusta irritandi causa, alter tamen tenebitur reddere. Item coniugi, qui de licentia alterius vouit castitatem, tenetur reddere alter etiam data causa diuortij, & in illo priori bimestri ante consummationem matrimonij, *lib. 9. disput. 36. à num. 7. vsque ad finem.*

31 Votum religionis emissum ab utroque cōmuni consensu, non impedit petere & reddere,

dere, licet peccent consummando prima vice, & si ineant votum post consummatum matrimonium possunt exigere etiam in anno novitiatus. Peccabit tamen mortaliter, qui est in mora implendi votum, & paratus minime implere, *lib. 9. disp. 37. nu. 5.*

32. Votum abstinendi ab alio matrimonio communi consensu emissum, siue ante matrimonium consummatum, siue post, non impedit petere, nec reddere debitum, *l. 9. d. 37. n. 6.*

33. Votum viri suscipiendi Ordinis, mulieris verò castitatis communi consensu emissum, non impedit petere, donec vota impleantur; neuter tamen tenetur reddere, sed poterit ante promotionem ad Ordines. Intellige quando votum fuit validum, v. g. illa sexagenaria, & non suspecta de incontinentia, *l. 9. d. 37. nu. 7.*

34. Votum alterius coniugis castitatis, alterius verò religionis communi consensu emissum cum conditionibus requisitis in iure, non impedit petere, aut reddere, siue fiat ante matrimonium ratum, siue post, donec impleantur vota ingrediendi religionē, *l. 9. d. 37. n. 8.*

35. Vterque coniux vouens castitatem communi voluntate, neuter potest petere, aut reddere etiam fornicante altero, & iudex nō potest compellere istos ad cohabitandum. Item grauius peccatum quodammodo est, post istud votum coniuges copulari, & quoammodo leuius, quàm si alter ad solutam fœminam, solumve virū accedat, & sic in confessione dete-

gendum est, fuisse accessum ad propriam coniugem contra mutuum votum; contra ve professionem, quo exprimatür circumstantia aggrauans sacrilegij duplici ex parte admissi, & minuens excusans à fornicatione, & adultério, *lib. 9. disp. 37. nu. 9. 10. 11. 12. & 13.*

36 Coniuges vouentes mutuo consensu castitatem, absoluntur ab vsu coniugalis debiti: minimè tamen à mutua habitatione, alijsve obsequijs. At non tenentur in eodem lecto ac cubare. Imò tenētur lectū separare, vbi probabile est incontinentiæ periculum. Et in hoc euentu neutri coniugi licet ingredi religionē altero inuito: licet manens in saeculo sit sexagenarius, & non suspectus de incontinentia. Item si post illud mutuum votum castitatis remittant coniuges renuntiationem iuris petendi, iterum sibi conferenter exigendi potestatem, sacrilegi effractores voti erunt; at tenebit remissio, & vterque tenebitur alteri reddere, petere tamen non poterit obstante voto. Vtrum autem sit licitum hoc votum emittere inter coniuges mutuo consensu, affirmat Doctor, *lib. 9. disp. 37. à nu. 14. vsque ad 16.*

37 Vir absque vxoris consensu non potest vouere abstinentiā, vigilias, preces, quæ debito coniugali moderatè reddēdo obstēt. Tamē vota abstinentiæ, aut longæ peregrinationis coniugū sunt valida, nō possunt tamen impleri, donec manifestata vxori ipsa approbet, *lib. 9. disp. 3. nu. 7. & 8.* Secus dicendum de breui perc-

peregrinatione, & de voto in subsidium Terræ sanctæ eundi respectu viri. Secus dicendum respectu vxoris, *ibid. disp. 4. nu. 15. 16. & 17.*

38 Vir potest irritare omnia vota vxoris cōstante matrimonio emissa pro tunc implenda, si facta sint absque eius licentia, quāuis sit votum in subsidium Hierosolymitanum. Et licet vir irritans sit adulter, dūmodo innocens non velit à nocente recedere. Secus dicendum, quando celebratur diuortium circa vota ante diuortium, *lib. 9. disp. 39. à nu. 1. vsque ad 9.*

39 Vir potest irritare votum non petendi debitum ab vxore factum absque eius licentia, licet votū sit continentiaē absolutæ pro tūc implendum, *lib. 9. disp. 39. nu. 11. & 12.*

40 Vir potest irritare vota vxoris sine sua licentia emissa implenda tempore soluti matrimonij, licet sit votum castitatis. Secus dicendum de voto serui emisso in tempus, quo libertate donatus fuerit. Et quod dicitur de viro respectu vxoris, dicendum est de quibuscumque superioribus respectu subditorum, *lib. 9. disp. 39. nu. 16. 17. & 18.*

41 Vir non potest irritare votum religionis emissum ab vxore post initū matr. ante illius consummationē pro tūc implendū. Secus, si emissum sit in tēpore soluti matr. siue matrim. cōsummato, siue nō. Itē potest irritare omnia alia vota emissa ab vxore ante matr. cōsummationem animo trāscundi ad religionē, siue sine illo animo emissa sint, *lib. 9. disp. 29. nu. 19. & 20.*

42 Vir potest irritare vota vxoris emissa ante matrimoniũ, v.g. suspendere, licet pater consenserit voto, & licet non præiudicent ei. Secus dicendum de votis realibus factis ante matrimonium, & de voto castitatis, religionis, & de aliqua obligatione ab vxore cū homine contracta ante matrimonium, *lib. 9. disp. 39. à nu. 22. vsque ad 31.*

43 Vota omninò legitimè irritata non reuiuiscūt, vt vota omnia constante matrimon. emissa ab vxore pro tunc implenda, si irritentur à viro. Item votum castitatis; item vota ab vxore, seu ab alio subdito in tēpus solutæ potestatis, quando sunt irritata à viro, seu superiore: secus dicendum de votis ante matrimonium ab vxore factis. Item reuiuiscunt vota facta in sæculo ab ingrediente Societate Iesu, quæ suspēsa in ea sunt, eo egresso, nisi post professionē expellatur, *l. 9. d. 29. à n. 32. vsq; ad 42.*

44 Vota facta tempore diuortij ob adulterium à reo potest innocens irritare eo modo, quo possit: si autem innocens ea emittat, censendum est sicut de factis ante matrimonium, *lib. 9. disp. 39. nu. 41.*

45 Superior Societatis Iesu non potest irritare vota, quæ quis in sæculo, aut tempore novitiatus emisit: suspendere tamen sic. Potest tamen irritare vota religiosorum postquam admissi sunt ad vota biennij, vèl coadiutorum formatorũ, & ea sic irritata nunquam reuiuiscūt: non tamē poterit vota à talibus emissa in
sæcu-

saeculo, aut tempore nouitiatus, irritare, quā-
tuis ea vota biennij fuerint, aut coadiutorū for-
matorū: sed poterit ea suspendere pro tēpore,
quo manserint in Societate, *l. 9. d. 39. 43.*

46 Superior potest irritare vota professi, quę
voluit in professionem cōmutare, ita vt eo ex-
pulsō non reuiuiscant, *l. 9. d. 39. n. 45.*

47 Vir, vel quicumq; alius superior irritans
vota de licentia sua à subditis emissa, peccat
mortaliter, nisi intercedat iusta causa. Valida
tamen est irritatio, quāuis superior dicat sub-
dito se illi concedere facultatem irreuocabilē.
Nec tenetur superior illo voto, nec dare licen-
tiam iterum ad exequendum postquam semel
irritauit. Item poterit irritare superior absque
causa, si conscius voti tacuit, vel dissimulauit,
nisi reuera consenserit, saltem internē volens
ratificare votū. Secus si impedire tantū voluit
eius exequutionem pro tunc, *l. 9. disp. 40. à n. 1.*
vsq; ad 10.

48 Subditus petens absq; iusta causa voti ir-
ritationem, quod de superioris licentia fecit,
peccat mortaliter, *l. 9. disp. 40. nu. 11.*

49 Traditā re voto promissā cum superio-
ris licētia, nulla est in superiori potestas reuo-
cādi. Idē dicendū de promissione facta homi-
ni de licentia superioris ante traditionē. Secus
dicendū de licētia datā ad reuocandū antequā
votum emittat, *l. 9. disp. 40. à nu. 11. vsq; ad 15.*

50 Vir potest irritare votum castitatis de sua
licentia ab vxore emissum, sicut alia vota, *l. 9.*

disp. 40. n. 17. Secus dic. si uterq; communi cōsensu voueat castitatem, aut religionem, aut alter religionem, Ordinisve sacri susceptionē, alter verò castitatem, casu quo hæc duo vota posteriora sint valida. Secus, si post id votum castitatis mutuo consensu emissum dent sibi iterum facultatem in corpus, ac debiti redditionem, *l. 9. d. 40 à n. 19. vsq; ad 22.*

51 Vota de licentia viri, vel cuiuscunq; superioris emissa, & ab eo irritata, non remanescunt finita superioris potestate, *l. 9. d. 40. n. 25.*

52 Vota ab vxore tempore prioris matrimonij, aut subiectionis cuiuscunq; facta, quæ vir, aut alius superior poterat irritare, & non irritauit, potest vir subsequens, aut superior succedens irrita facere, si absque licentia prioris emissa sunt, *l. 9. d. 41 nu. 3.*

53 Licet vir non possit etiã suspendere, necdum irritare vota castitatis, religionis, de reb. necessarijs, vt de non mentiendo, & vota realia ante matrimon. ab vxore facta: at si ea vota personalia emiserit tunc ante pubertatem, vel realia post pubertatem, minor tamen 15. annis absque patris, aut tutoris, sub quorum potestate erat constituta, beneplacito, potest vir ea omnia perfectè irritare, ita vt iam non reuiscant. Et quamuis transacta sit ætas, in qua pater poterat, si vota post illam non sint ratificata. Item poterit ante consummatum matrimonium. Immo si post illam ætatem sint ratificata, si tempore ratificationis erat iã nupta.

Item

Item si fœmina dum voto se adstrinxit carebat parentibus, & tutoribus, qui irritarent, poterit maritus, si adhuc est in ætate, qua possent illi, vt si adhuc fœmina esset minor 25. annis, & votum fuit reale, & si fuit personale minor 14. annis. Item si tempore prioris matrimonij vouit vxor continentiam absq; viri licentia, sicut ille poterat perfectè irritare, vt non reuiuiscat, ita & vir sequens, *lib. 9. disp. 41. à nu. 4. vsque ad 6.*

54 Si vxor inconsulto viro post consummatum matrimonium, vel antea voueat religionem in tempus soluti matr. atque eo soluto iterum nubat, (quo peccat mortaliter contrahendo, & tenetur ante consummationem ingredi religionem) potest vir id votum irritare, ita nunquã reuiuiscat. Secus, si emissum esset ante matrimonij consummationem, & tunc implendum. Item fœmina impubere validè nubèti, vt cum malitia supplet ætatem, & post nuptias ante matrimonij consummationem adhuc impubere vouente religionem absq; præsens viri licentia, potest vir perfectè id votum irritare. Et si tunc non irritaret, potest transacta ea ætate, quodocunq; licet post consummatum matrim. id ratificauerit iam pubes factus, *l. 9. disp. 41. nu. 7. & 8.*

55 Fœmina nubens post votum castitatis, & religionis absque viri licentia, vel alterius superioris cui suberat, atq; qui poterat irritare, nõ irritauit, peccat mortaliter, matrimonium

con-

contrahendo, illudq; primâ vice consummando, si fuit votû religionis, & semper exigendo, si fuit votum castitatis, *l. 9. d. 41. n. 1.*

56 Quamuis dominus non possit irritare vota serui sibi non præiudicantia, vel emissa in tempus libertatis: potest tamen irritare omnia vota serui impuberis, & omnia realia serui puberis minoris 25. annis, etiam in libertatis tempus emissa. Item quamuis superior Societatis Iesu non possit irritare vota religiosi emittentis vota biennij, aut coadiutorû formatorum in illa, v. g. ea, quæ in sæculo, aut nouitiatu emisit, sed suspendere solû pro tempore quo in ea permanferit: potest tamen perfectè irritare, ita vt nõ reuiuiscant, si emissa sint tempore, quo ille erat sub potestate patris, aut tutoris, curatorisve, qui illa vota poterant irritare, & non irritarunt: vel, si illis carebat, emisit vota biennij intra ætatem in qua illi poterant irritare, licet iã transacta sit illa ætas, *l. 9. d. 41. n. 10. c. 11.*

57 Si prælatus superior concessit licentiam ad vouendum, vt Prouincialis religioso, prælatus inferior, vt localis, caret potestate irritandi illud votû. Tamen superior æqualis succedens potest suspendere ad librum vota subditi facta de prioris superioris consensu. Itẽ superior æqualis succedens potest irritare, ita vt nõ reuiuiscant vota facta de licentia superioris licite, si adsit iusta causa: illicitè si sine ea fiat irritatio, validè tamen, *l. 9. disp. 41. à 13. vsq; ad 18.*

58 Si superior minor, vt localis, concessit li-
cen-

centiam ad votum, potest superior illud ad libitum, & absq; causa licite irritare, *l. 9. d. 41. n. 19.*

59 Vota castitatis, & religionis, quæ mutuo consensu tempore prioris matr. facta, non poterat prior vir irritare, non poterit posterior vir etiam irritare, *l. 8. disp. 41. nu. 20.*

60 Vxor potest omnia, & sola viri vota absq; sua licentia facta irritare, quæ ipsi præiudicant quoad moderatam debiti redditionem, aut mutuam cohabitationem, quæ vota irritata ab vxore manent perfecte irritata, & extincta, *l. 9. disp. 42. nu. 2. & 3.*

61 Vir non potest absq; vxoris consensu eas preces, abstinentias, vigiliasve promittere, quæ ita debilitent vires, vt ineptus sit reddendo moderatè debitum, quâuis vouere possit aliquas moderatas minime illud impediens. Nō poterit aut vxor vbi ieiunia promissa, vigilie, aut preces debitam mensuram excedunt, reuocare in totum, sed excessum illum, *l. 9. d. 42. n. 4. & 5.*

62 Vxor non potest irritare vota emissa a viro in præiudicium familiæ, & rei familiaris, vt erogandi magnas eleemosynas. Item non potest irritare votum non petendi debitum factum a viro absq; vxoris licentia, *l. 9. d. 42. n. 6. & 7.*

6 Vota facta à cõiugibus, postquam mutuo consensu vouerunt continentiam, potest vir irritare respectu vxoris, præter illud votum castitatis: vxor tamen poterit irritare solum votum longę peregrinationis, & alia huiusmodi, quæ cohabitationi aduertantur, non aut, quæ
coha-

cohabitationi adueſantur, non autē, quæ debito coniugali perſoluendo Nec vxor poterit irritare vota facta à viro in tēpus ſoluti matr. nec vota facta à viro abſque eius licentia ante matr. conſum. ſi animo tranſeundi ad religionem ſiant: ſecus; ſi non eo animo, vel cum illo conſummato iā matr. Item poteſt irritare vxor vota præiudicantia facta à viro cum eius licentia. Item ſi vir de eius licentia fecerit votum omnimodæ caſtitaſis, abſtinendi nempe à petitione, & redditione, & ſeruandi omnino caſtitaſem, poteſt vxor ex iuſta cauſa licitè irritare quoad redditionem, & abſque iuſta cauſa validè, ſed cum peccato. Si autem coniuges, qui mutuo conſenſu vouerunt caſtitaſem, iterum ſibi ius in corpus concedant, & renuntiationē iuris remittant, non poteſt vxor illud votum viri irritare, *lib. 9. diſp. 42. à n. 8. uſque ad 15.*

64 Vxor ſubſequens vota à marito facta tēpore prioris matr. priori vxori præiudicantia quoad debitum, & cohabitationem, perfectè irritare poteſt, ſiue facta ſint ſine prioris vxoris licentia, ſiue cum illa, aut mutuo conſenſu, ſi adſit iuſta cauſa licitè: illa deficiente illicitè, ſed validè, *l. 9. diſp. 42. n. 16. & 17.*

65 Vota ante matrim. facta non poteſt vxor perfectè irritare, ita vt ſoluto matrim. non reuiuſcant: at poteſt illorum exequutionē ſuſpendere, ſi dānum ſibi inferant, & proinde tūc non obligabunt donec ſoluatur matr. *l. 9. d. 24. n. 18.*

66 Non

66 Non est irritatio voti, vbi superior illius ignarus prohibet materiã promissam, aut petitam licentiam ad exequendum denegat, *l. 9. disp. 43. num. 2.*

67 Subditus vouens rem, quam implere nequit absq; licentia superioris, tenetur antequam sit in mora adimplendi, petere licentiã ad implendum: nisi materia esset permissa, & poterat sine licentia exequi tempore, quo votum factum est, vel si ignorabat tempore voti emissi, rem esse prohibitã, *l. 9. d. 43. n. 4. 5. & 6.*

68 Quamuis vt votum verè irritatum maneat, desideretur notitia voti in superiore irritante: vt tamen non extinguatur, sed suspensa maneat obligatio voti, & excusetur subditus ab eius impletione, dũ sibi denegatur licentia adimplendi, & durat prohibitio, satis est, vt tacito voto petat subditis licentiam implendi, eaq; nũ concedatur: nec tenetur subditus votum manifestare superiori, quo facultatẽ exequendi tribuat, *l. 9. disp. 43. nu. 7.*

69 Subditus, qui vouit rem ad quã explendã desideratur licentia superioris, & semel petit, estq; sibi denegata, tenetur, quando prudentia suadebit, iterũ petere, aut manifestare votum, quo irriteretur, *l. 9. d. 43. nu. 8.*

70 Quãdo votum est in temporis honorem, vt eundi Romã anno sancto Iubilæi, si superior inscius voti prohibeat eo tempore materiã, subditus omnino est liber, ita vt superiore concedente licentiam non teneatur ad votũ,

nec teneatur illud manifestare superiori, *lib. 9. disp. 9. nu. 9.*

71 Quando superior conscius voti prohibet materiam, vel non concedit licentiam ad exequendum, vel oppositū præcipit in perpetuū, vt si dicat (nolo vt vnquam facias, vel nolo vt facias) censetur voti irritatio, *l. 9. d. 43. n. 10.*

73 Votum factum solum in fauorem tertij, ille tertius potest remittere. Secus, si simul intuitu religionis: & in dubio censetur factum intuitu religionis, *l. 8. disp. 9. n. 12.*

72 Votum de re mala, indifferentē, vel impossibili ex vna parte, & ex altera bona, & possibili, non obligat, quando vtraq; pars promittitur per modum vnus. Secus, quādo per modum plurium, *l. 9. d. 35. n. 3.* Et quādo res est indiuidua censetur per modum vnus promissa, atq; ita obligat votum, aut ad totā, aut ad nullam partem. Secus, quando est diuidua, *ib. n. 4.*

74 Quādo superuenit impotentia implēdi integrē votū, vt ieiunij quadragesimæ totius, aut totius vitæ, vouēs tantum tenetur ad partem, quam obseruare cōmodē potest absq; sui officij, ac rerum suarum detrimēto. Secus dic. quādo res promissa esset indiuidua, & per modum vnus promissa, *l. 9. d. 35. n. 5.*

75 Quādo pars possibilis, & bona apponitur, vt circumstantia, & accidens rei principaliter promissa, quæ mala, indifferens, aut impossibilis est, tunc est promissio per modū vnus, ac proinde est votum totū irritum: & si
omni-

omnib. perpensis dubiū sit de intētionē vouētis, an per modū vnius vtrūq; promissū sit, vel pars bona principaliter, modus autē accessoriē, aut potius ē cōtra iudicandū in fauorē libertatis vouētis, vt ad nil teneatur, *l. 9. d. 35. n. 7. & 8.*

76 Votum simplex ex falsa causa emissum, quando causa est pars ipsius voti, & coincidit cū re promissa, obligat, quando error fuit circa rem modicā: secus, quando circa rem notabile. Et requiritur, quod is error sit positivus, & non impeditur voti obligatio illis euentib; qui si præuisi essent, minimē votum emitteretur, *lib. 10. disp. 7. num. 13. 14. & 15.*

77 Error causæ finalis, seu eius cessatio extinguit voti simplicis obligationem: secus, si causa sit impulsua. Et in dubio, an causa falsa, vel cessās fuerit impulsua an finalis, præsumitur eam esse impulsuam, *l. 10. d. 9. n. 16. & 17.*

78 Votum, & iuramentum de eadem re violans peccat duplici malitia, necessariō fatenda, *l. 9. disp. 15. num. 5. & 6.*

Vxor.

1 Vxor tenetur sequi virum domiciliū mutantē qualitercumq; velit transferri illud, modo non ex causa turpi, & inhonesta. Et nō potest contrarium consuetudine induci. Secus dic. quando vir protrahit vxorem ad peccandum, vel exponitur vitæ periculo, *l. 1. disp. 41. n. 1. vsque ad 5. & lib. 9. disp. 4. nu. 11.*

2 Item non tenetur vxor sequi virum solitum vagari, quando tempore contractus non sole-